

De Nederlandsche Kolfbond.

9e NATIONALE WEDSTRIJD.

1894.

WIJZE: „Suzanna.”

De Nationale Kolfbond
Viert weer zijn jaarlijks feest.
Hij leve en met elken stond
Kweek' hij den broedergeest.

Hiep, hiep, hoera.

Het gaat weer om den prijs.
Op! op, gij Neerlands' Kolvers dan,
Gij Kolvers jong en grijs.

Wij zitten weer aan 't Bonds diner,
De Kolvers met elkaar
En zingen allen lustig mee.
Juigt Kolvers al te gaar,

Leve de Bond!

Leev' jaren, jaren lang;
Opdat het verre nageslacht,
Nog wijde U den zang.

Wij Kolven steeds maar lustig voort
Naar 't einddoel van den strijd.
De vreugde werd hier nooit verstoord,
Al duurt het langen tijd.

Stoot aan het glas;

Want 't hoofddoel van ons feest,
Is uit te munten in het spel,
Maar vriendschap toch het meest.

En wie het nu weer winnen zal?
Wel die ze weer goed raakt,
Het hangt hier af van het getal
Der punten, die men maakt.

Nu wie het zij,

Hollander, Zeeuw, of Fries,
Een iedereen is het gegund
Elk kent tegen verlies.

Komt heffen wij het glas omhoog,
En drinken wij eens uit;
Want zingen maakt de keelen droog.
Dus daarom tot besluit.

Leve de clubs,

Bestuurder, lid hoera!
En al de Kolvers van het land;
Bond, zonder wederga.